

Sygn. I C 1027/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Lidia Kopczyńska
Protokolant:	Patryk Burdecki

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2016 r. w Ciechanowie

sprawy z powództwa

(...) sp. z o.o. w P.

przeciwko

(...) w C. (...)

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) w C. (...) na rzecz powoda (...) sp. z o.o. w P. kwotę 26.244,00 (dwadzieścia sześć tysięcy dwieście czterdzieści cztery złote) z odsetkami liczonymi od kwot:

- 8.748,00 (osiem tysięcy siedemset czterdzieści osiem złotych) zł z ustawnymi odsetkami od dnia 15 grudnia 2015 roku do 31 stycznia 2015 roku i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

- 8.748,00 (osiem tysięcy siedemset czterdzieści osiem złotych) zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 9 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

- 8.748,00 (osiem tysięcy siedemset czterdzieści osiem złotych) zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 lutego 2016 roku do dnia zapłaty;

2. zasądza od pozwanego (...) w C. (...) na rzecz powoda (...) sp. z o.o. w P. kwotę 6130,00 (sześć tysięcy sto trzydzieści złotych) zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1027/16

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z oo w P., reprezentowany przez radcę prawnego A. S., w pozwie złożonym w dniu 31 maja 2016 r. wnosił o orzeczenie nakazem zapłaty obowiązku zapłaty na jego rzecz od pozwanego (...) w C. kwoty 26244 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 8748 zł od dnia 15 grudnia 2015 r. do dnia zapłaty,

- 8748 zł od dnia 9 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty,

- 8748 zł od dnia 11 lutego 2016 r. do dnia zapłaty.

Ponadto powód wnosił o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej w kwocie 17 zł od udzielonego pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, pod nazwą (...) sp. z oo w P. zawarł z pozwanym umowę sprzedaży gazy, a pozwany zobowiązał się do zapłaty za zamówiony towar w terminie 30 dni od dostarczenia towaru. Zgodnie z umową nr (...) z dnia 4 lutego 2015 r. powód dostarczył gazę za łączną kwotę 26244 zł. Z tytułu sprzedaży powód obciążył pozwanego fakturami VAT z odroczonym terminem płatności:

- (...) z dnia 13 listopada 2015 r. na kwotę 8748 zł z terminem płatności na dzień 13 grudnia 2015 r.,

- (...) z dnia 9 grudnia 2015 r. na kwotę 8748 zł z terminem płatności na dzień 8 stycznia 2016 r.,

- (...) z dnia 11 stycznia 2016 r. na kwotę 8748 zł z terminem płatności na dzień 10 lutego 2016 r.

Powód wykonał zobowiązanie polegające na dostarczeniu zamówionego towaru, co pozwany potwierdził podpisując fakturę VAT. Pozwany nie zgłaszał zastrzeżeń co do jakości i terminowości dostaw oraz formy i sposobu zapłaty. Wzywany do dobrowolnej zapłaty, nie negując zasadności roszczeń, dotychczas nie zapłacił należności i dlatego powód wystąpił z niniejszym pozwem (pozew k. 2-4 akt).

W dniu 11 sierpnia 2016 r. referendarz sądowy przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym nakazał pozwanemu (...) w C. aby zapłacił powodowi kwotę 26244 zł, wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

-8748 zł od dnia 15 grudnia 2015 r. do dnia zapłaty,

-8748 zł od dnia 9 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty,

-8748 zł od dnia 11 lutego 2016 r. do dnia zapłaty.

Ponadto zasądził kwotę 3946 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 3617 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego (nakaz k. 33 akt).

Pozwany otrzymał odpis nakazu w dniu 15 września 2016 r. (dowód: potwierdzenie odbioru pisma k. 34 akt).

W dniu 28 września 2016 r. pozwany (...) w C. złożył sprzeciw od nakazu zapłaty.

Pozwany przyznał, że zawarł z powodem umowę o dostarczenie produktów medycznych. Nie kwestionował również wysokości dochodzonego pozwem roszczenia. Uznając roszczenie co do zasady, pozwany wnosił o rozłożenie należności na 6 miesięcznych rat oraz o nieobciążanie kosztami procesu ze względu na znaczne zadłużenie szpitala. Ponadto pozwany proponował zawarcie ugody przed sądem (sprzeciw k. 38-39 akt).

Pismem z dnia 7 listopada 2016 r. powód potrzymał dotychczasowe stanowisko i oponował przeciwko rozłożeniu należności na raty.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, pod nazwą (...) sp. z oo w P. dostarczał na rzecz pozwanego (...) w C. materiały medyczne na podstawie umowy z dnia 4 lutego 2015 r. nr (...) (...). Zgodnie z §4 umowy, zamawiający Szpital zobowiązał się do zapłaty za dostarczony towar w terminie 30 dni od daty wystawienia faktury (dowód: kserokopia umowy k. 20-23 akt).

Powód wykonał zobowiązanie polegające na dostarczeniu zamówionego towaru, co pozwany potwierdził podpisując faktury VAT. Z tytułu sprzedaży powód obciążył pozwanego fakturami VAT z odroczonym terminem płatności:

- (...) z dnia 13 listopada 2015 r. na kwotę 8748 zł z terminem płatności na dzień 13 grudnia 2015 r.,
- (...) z dnia 9 grudnia 2015 r. na kwotę 8748 zł z terminem płatności na dzień 8 stycznia 2016 r.,
- (...) z dnia 11 stycznia 2016 r. na kwotę 8748 zł z terminem płatności na dzień 10 lutego 2016 r.

(dowód: kserokopie faktur k. 25-27 akt).

Pozwany nie zgłaszał zastrzeżeń co do jakości i terminowości dostaw oraz formy i sposobu zapłaty. Wzywany do dobrowolnej zapłaty, nie negując zasadności roszczeń, dotychczas nie zapłacił należności (bezsporne).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, a w szczególności: pozwu k. 2-4 akt, kserokopii: umowy k. 20-23 akt, faktur k. 25-27 akt, odpisu z KRS k. 8-19, 40 akt, wezwania do zapłaty k. 28-30 akt, bilansu k. 41-46 akt

Sąd jako wiarygodne ocenił dokumenty, gdyż ich prawdziwość nie budzi wątpliwości i żadna ze stron w toku procesu ich nie kwestionowała.

Pozwany nie kwestionował wysokości należności dochodzonej pozwem oraz faktu, iż dotychczas kwoty dochodzone pozwem nie zostały przez niego zapłacone. Pozwany wnosił tylko o rozłożenie należności na raty ze względu na swoją trudną sytuację majątkową.

W tej sytuacji Sąd uwzględnił wszystkie dokumenty dołączone do pozwu i złożone przez strony. Przedłożone dokumenty rzeczywiście były sporządzone, a w ich treść nie ingerowano, nie były przerabiane. Sąd uznał, iż dołączone dokumenty stanowią uzupełnienie dowodów stanowiących załącznik do pozwu i dlatego mogą stanowić podstawę do wydania w sprawie rozstrzygnięcia.

Sąd zważył, co następuje:

Żądanie powoda jest zasadne.

Strony łączyła umowa z dnia 4 lutego 2015 r. nr (...) (...), na mocy której powód dostarczył gazę pozwanemu (...) w C..

Powyższą umowę należy zakwalifikować jako umowę nienazwaną, zbliżoną do umowy o świadczenie usług - art. 750 k.c. Umowa taka jest dopuszczalna zgodnie z zasadą swobody umów. Jak stanowi art. 353¹ k.c. strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. W myśl art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Zgodnie z art. 734 § 1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie, a w myśl art. 735 § 1 k.c. jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie.

W niniejszej sprawie wykonując umowę powód dostarczył produkty medyczne. Do jakości wykonanej usługi pozwany nie zgłaszał zastrzeżeń. Po wykonaniu usługi, zgodnie z §4 umowy, powód wystawił faktury, na których były terminy płatności. Pozwany nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń do wystawionych faktur. Pozwany nie zgłaszał zastrzeżeń co do jakości i terminowości dostaw oraz formy i sposobu zapłaty. Pozwany nie wywiązał się z zobowiązania w terminie. (...) w C. nie spłacił należności w terminach wynikających z zaaprobowanych przez siebie faktur.

Pozwany nie złożył oświadczenia woli, z którego wynikałby zamiar rozwiązania umowy, jej wypowiedzenia czy też odstąpienia od umowy, w jakiegokolwiek formie. Pozwany przestał jedynie płacić należność zgodnie z umową. Z uwagi

na powyższe, na podstawie art. 734 § 1 k.c. i 735 § 1 k.c. w zw. z art. 750 k.c., należało zasądzić należności zgodnie z fakturami wystawionymi przez powoda.

Jak wynika z art. 476 zdanie pierwsze k.c., dłużnik dopuszcza się zwłoki, gdy nie spełnia świadczenia w terminie, a jeżeli termin nie jest oznaczony, gdy nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela. Zgodnie zaś z art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności.

W niniejszej sprawie termin zapłaty należności upływał w terminach określonych w fakturach:

- (...) z dnia 13 listopada 2015 r. na kwotę 8748 zł z terminem płatności na dzień 13 grudnia 2015 r.,
- (...) z dnia 9 grudnia 2015 r. na kwotę 8748 zł z terminem płatności na dzień 8 stycznia 2016 r.,
- (...) z dnia 11 stycznia 2016 r. na kwotę 8748 zł z terminem płatności na dzień 10 lutego 2016 r.

Skoro pozwany nie uiszczył należności w terminie płatności, od dnia następnego należą się wierzycielowi odsetki ustawowe - zgodnie z art. 359§ 2 k.c. w zw. z art. 481§1 k.c..

W myśl art. 482. § 1 k.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy.

W niniejszej sprawie powód wyliczył odsetki od dnia 1 lipca 2014 r. do chwili wniesienia pozwu i wnosił o ich zasądzenie z odsetkami od chwili wtoczenia powództwa. Mając na uwadze treść art. 481 k.c. i art. 482 §1 k.c. Sąd zasądził dochodzoną pozwem należność 26244 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi po dniu terminu płatności wynikającemu z każdej faktury:

- 8748 zł od dnia 15 grudnia 2015 r. do dnia zapłaty,
- 8748 zł od dnia 9 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty,
- 8748 zł od dnia 11 lutego 2016 r. do dnia zapłaty.

W treści wyroku Sąd nie zamieścił odrębnego punktu odnośnie oddalenia wniosku pozwanego o rozłożenie należności na raty, mając na uwadze stanowisko wyrażane w doktrynie. Odmowa rozłożenia świadczenia na raty albo wyznaczenia terminu do spełnienia świadczenia nie wymaga odrębnego orzeczenia w sentencji wyroku, lecz powinna być umotywowana w uzasadnieniu (K. Piasecki (w:) Kodeks postępowania cywilnego..., t. 1, red. K. Piasecki, s. 1504, Przemysław Telenga (w;)Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania cywilnego).

Sąd nie uznał za zasadne rozłożenie zasądzonej należności na raty. Możliwość taka wynika z art. 320 k.p.c., zgodnie z którym w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Przesłanką do rozłożenia świadczenia na raty jest pozytywna prognoza odnośnie spłaty, bowiem celem uregulowania z art. 320 k.p.c. jest zapewnienie dłużnikowi możliwości spłaty zadłużenia. W niniejszej sprawie Szpital nie przedstawił żadnego planu zracjonalizowania działalności leczniczej i nie daje rękojmi poprawy swojej sytuacji finansowej na tyle aby możliwe było regulowanie w terminie płatności. Fakt prowadzenia przez pozwanego działalności o charakterze publicznym, która nie jest oparta o zysk, nie jest jednoznaczny z tym, iż w niniejszej sprawie zachodzą szczególne okoliczności, o których mowa w art. 320 k.p.c. Ponadto należy wskazać, iż od chwili wytoczenia powództwa pozwany nie zapłacił nawet w części należności dochodzonych pozwem. Taka postawa pozwanego również wskazuje na to, że należność rozłożona na zadeklarowane przez pozwanego raty nie będzie przez niego spłacana w przyszłości w ratach. W tej sytuacji, ze względu na dotychczasową postawę pozwanego, Sąd uznał za niecelowe rozłożenie należności na raty.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą wyrażoną w trybie art. 98§1i §3 k.p.c. obciążając pozwanego ze względu na wynik procesu.

Na koszty składają się: opłata sądowa w wysokości 1313 zł, którą uścił powód, wynagrodzenie radcy prawnego reprezentującego powoda, w kwocie 4800 zł których wysokość wynika z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804) oraz 17 zł opłaty od pełnomocnictwa.

Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku.

(...)